

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

SAYI

32

20.TL

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ/MARKSİST-LENİNİST (TKP-ML) YAYIN ORGANI

DEVİRİM YOLUNDA ŞEHİT DÜŞEN
TAMER ARDA
ATILLA ERMUTLU
DOĞAN ÖZZÜMRÜT ve ERCAN YURTBİLİR
ÖLÜMSÜZDÜR !

ÖLMÜŞTÜR EY CANIM BİR DAL ZEYTİN
BİR AVUÇ TOPRAK İÇİN
ÖLMÜŞTÜR NAZLI NAZLI
BİR YÜCE DAVA KURTULMAK İÇİN...

HAIN TUZAKLARDA KAN UYKULARDA
VURULDUK EY HALKIM UNUTMA BİZİ
İŞKENCELER İÇİN TAHTA
ÇARMIHA
GERİLDİK EY HALKIM
UNUTMA BİZİ !

Biz halkız ey faşist CUNTA Kırılmakla tükenmeyiz
Zulmü yok edeceğiz, elde mavzer siperdeyiz.....

..... Ve işte kardeşlerim yiğit, korkusuz bir sıra nefer
Düşüyorsa silah elde toprağa birer birer
Ezilenler halkının, büyük taahhüllü isyan etsin
Özgür olsun diyedir !..

Mazlum çilekeş halkım !

Devrim kavgamıza Haziran ayı boyunca, alevle-
ri yeni yeni devrim şehitlerinin oluk oluk akan
kanlarıyla parlayan kızıl meşale yön vermeye de-
vam etti.

Gaziantep'te VEYSEL GÜNEY idam edildi. İstan-
bul Maltepe'de DOĞAN ÖZZÜMRÜT ve ERCAN YURTBİLİR
savunmasız bir durumda, gene İstanbul Sefaköy'de
TAMER ARDA ve ATILLA ERMUTLU arkadaşlar Halk İh-
tilalinin şerefli savaşçıları; kahpece katledil-
di. Bu faşist cuntanın en son giriştiği katliam-
dı. Bundan önce çeşitli yerlerde yüzlerce devrim-

ci beşer onar katledilmiştir. Faşizmin halk düş-
manı iğrenç çehresi daha Bahçelievler katliamın-
da tüm emekçiler tarafından görüldü. Faşist ka-
tiller, leş kargaları öldürülen dört devrimcinin
naaşlarını sanki insan vicdanına işkence ederce-
sine bacağından tutup sokakta sürüklediler. Ba-
sının yüz karası faşist gazeteler hiçbir namus-
lu insanın kabul edemeyeceği bu durumu "işte te-
röristlerin sonu 'Hürriyet gazetesi'" diyerek
köpekce zevk duyuldu. Faşist cunta katliam, iş-
kence ve idamlarına bütün alçaklığıyla devam e-
diyor. Sorgusuz sualsiz devrimciler katlediliyor
işkencede, uykularda, sokak ortalarında, idam
sehpalarında.

Metropol ülkelerde ise emperyalist savaş hazırlıkları karşısında proletarya ve emekçi halk siyasi açıdan uyan-
dırılmak zorundadır. Mevcut durumda emekçilerin savaşa
karşı olan tutumu, ya reformistler tarafından genel
bir burjuva Filistinli "savaş aleyhtarlığı"na dönüştür-
mekte ve böylece kitlelerin devrimci savaş fikrine sem-
pati duymasını engellemekte; ya da revizyonistler ta-
rafından NATO blokunun savaş hazırlıklarını baltalamak
amacıyla kullanılmaktadır. Buna karşılık komünistler
yapıyor? Görebildiğimiz kadarıyla komünistler, so-
mut durumdan yararlanacak somut taktikler üzerinde
yetersiz kalmaktadırlar. Kitleye "ya devrim emperya-
list savaş önler, ya da savaş devrime yol açar" il-
kesinin propagandası yeterli değildir. Şu anda refor-
mistlerin ve revizyonistlerin etkisi altındaki kitle
hareketleriyle birleştirmek ve reformizm, revizyoniz-
mi somut olarak teşhir edebilmek için taktik slogan-
lara da ihtiyaç vardır. Fakat emperyalist ülkelerde
bizce komünist ya da komünizm eğilimli gurup veya par-
tilerin bu konuyla ilgili açık fikirleri olmadığı
görülmüştür. Bu konuyla ilişkin olarak da dünya ML'-
leri tartışmak ve doğru taktik sloganları öğretmek
zorundadırlar.

- Orta-Doğu emperyalist savaş etkenlerinin düğümlen-
diği odak noktalardan biri olmaya devam ediyor.

İran'da, iktidardaki kanatlar arasındaki süre ge-
len çekişmenin Beni Sadr'ın görevden alınması ve ta-
kibata uğramasıyla sonuçlanan ilk aşaması İran devri-
minin yeni bir dönemeciye. Beni Sadr milli burjuva-
zinin daha ziyade sanayici ve komprador burjuvaziye
yakın kesimini temsil ediyordu. O, İran'da ekonomik
bir istikrar sağlanmasında; giderek yoğunlaşan sınıf
çelişmelerin ve ulusal çelişmelerin (Kürt'ler ve Aze-
ri'ler üzerindeki milli baskı) daha yumuşak tavırda
ele alınmasından; ve İran-Irak savaşından belirli
tavizler pahasına bir "barış"a varılıp içteki inşaya
dönüşmesinden yanaydı. Feodal kesimi temsil eden İslam
Cumhuriyet Partisi (İCP) kurucusu ve başkanı Be-
heştî ise, bu politikaların hepsinde Sadr ile çatı-
şıyordu. Nihayet Beheştî, Humeyni'yi Sadr'ın (dolayı-
sıyla onun izlediği politikaların) "devrim"e ayak ba-
ğı olduğuna ikna etti. Bu, aslında, milli eşraf ve
tüccarlardan oluşan milli burjuva sağ kanadın, feodal
sınıfla uzlaşma anlamına gelmektedir. Neticede Sadr
alaşağı edildi ve bunu Sadr yanlıları yönetici mevki-
lerden tasfiyesi izledi. Bu tasfiyeye Sadr, "halkı
despotizme karşı mücadeleye çağırarak" cevap verdi.
Devrimci halk güçleri de, reformist bir çizgiye sahip
olan Sadr'ı desteklediler. Bu, gerici kampa kayan İ-
ran rejiminin halk güçlerine karşı azgın bir terör uy-
gulamasıyla cevap buldu. Ve böylece, İran bir iç sa-
vaş ortamına pratik olarak girdi. İran komünistleri
şu anda iç çelişmeyi baş çelişme almalıdırlar. Gerici
Humeyni rejimi alaşağı edilmeden Irak saldırganlığı
kisvesine bürünmüş olan emperyalist müdahaleye karşı
savaş başarıya ulaştırmak imkânsız hale gelmiştir.

Şu anda Humeyni rejimi bir tek Rus sosyal-emperya-
lizminden destek görmektedir. O, halka karşı açtığı
feodal şiddet kampanyasını sürdürdükçe, RSE'ne daha
da istek duyacaktır. Buna karşılık, Sadr ve Halkın
Mücahitleri'nin başkanı Mesut Racavi önderliğinde,
devrimci halk güçleri bir cephe oluşturmaya çalışmaktadırlar. Bu cephe, İran'da iç savaş sürdürmek için
çabalamaktadır, ama ilk raundu kaybetmiş görünmekte-
dir; çünkü Sadr ve Racavi Fransa'ya sığınmak zorunda
kalmışlardır. Batılı emperyalistler bu cepheyi destek-
lemekte; özel olarak da Sadr'ı kullanmaya çalışmaktadırlar. Cephenin önderliğinin milli burjuvazinin
elinde olması (Racavi'nin temsil ettiği küçük-burjuva
kesimin önderliği ancak Sadr'ın dümen suyuna girerek
ortak olduğu kanısındayız), NATO'lu emperyalistlere
ümit veriyor. Onlar aynı zamanda, İran'da doğan iç
bunalımdan, Şah rejiminin artıklarını iktidara getir-
mek için yararlanmak istiyorlar.

İran'daki durum iki açıdan çok naziktir. Birincisi,
İran devriminin gelişmesi ML'lerin durumu doğru tah-
lil edip, Beni Sadr cephesinin kuyruğuna takılmadan
onunla birleşebilmesine ve bu cephenin emperyalizmin
bir uzantısı haline getirilmesinin önlenmesine bağlı-
dır. Bu yapılmazsa, devrimin gelişmesi bir süre kaya-
lara oturur ve mevcut devrimci dalganın kabarışından
yararlanılmamış olunur. İran devriminin gelişmesi,
Türkiye devrimi açısından da çok büyük bir öneme sa-
hiptir. Çünkü, İran'ın mümkün kızıllık bölgeleri, Türki-
ye devriminin kızıl bölgelerinin gelişmesine sınır

ve dolayısıyla doğrudan destek olma görevini görebil-
dir.

İkinci olarak, İran'daki durum, iki en büyük emper-
yalistin Orta-Doğu'da güç dengeleme oyunlarını derin-
den etkileyecektir. Bu ise savaş etmenlerini Orta-Do-
ğu'da yükseltmektedir. Eğer Humeyni rejimi RSE'nin dü-
men suyuna girerse, RSE petrol yataklarını güçlü bir
şekilde kontrol altına almış ve askeri deniz yolların-
dan birini daha denetlemiş olacaktır. Bu, savaş hazır-
lıkları açısından RSE lehine çok önemli bir avantaj-
dır. Bu nedenle ABD ve onun müttefikleri, bu ihtimale
karşı binbir türlü entrika ve açık saldırı düzenliye-
cektir. Bir yandan Humeyni'yi devirmek için Sadr'ı
satın almaya çalışacak, bu arada kendi uşaklarına
darbe ve müdahaleler örgütlettirecek; diğer yandan da
Humeyni'yi kendi yanına çekmeye çalışacaktır. İsrail'-
in son dönemdeki açık saldırganlığını ABD'nin destek-
lemesi ve savaş kışkırtıcılığının bir parçasından
başka birşey değildir. İsrail'in yerel savaş kışkırt-
ıcılığı (İran'da atom santrallerini, Lübnan'da Bey-
rut'un bombalanması) kuşkusuz onun iç çelişmelerin-
den etkileniyor; ama ABD emperyalizmini yöneten Rea-
gen'in açık savaş kışkırtıcısı sertlik politikasına
da uygun düşüyor. İsrail siyonist devletinin vardığı,
sadece Filistin halkının milli kurtuluş davasının ön-
ünde büyük bir engel değildir; o, aynı zamanda ABD'-
nin Orta-Doğu'daki "koç başı" olarak emperyalist sa-
vaş mekanizmasının bir çarkı ve tüm Orta-Doğu halkla-
rının azılı düşmanıdır. Bu nedenle İsrail saldırgan-
lığını; bunun karşısında ABD uşağı Arap ve Türk dev-
letlerinin takındığı sahte tavır ile RSE'nin uşağı
Suriye ve Libya'nın sözde Filistin davasına "sahip"
çıkışlarını teşhir etmek önemli bir görevdir.

- Ufak bir Batı Afrika ülkesi olan Gambia'da, başkan
İngiliz emperyalizminin saltanat gösterisinde göbeği-
ni şişirirken bir darbe girişimi oldu. Buna Senegal
askeri birlikleri müdahale etti. Darbeciler, anlaşı-
ldığımız kadarıyla, RSE'nin ideolojik etkisi altın-
daki subaylardır. Bu nedenle batılı emperyalistlerin
denetimindeki Senegal'in karşı darbesine maruz kaldı.
Ne varki, ortaya çıkan bu bunalım Gambia halkını ba-
ğımsız eyleme itti. Halk, darbecilerden bağımsız o-
larak Senegal işgaline ve onun korumaya çalıştığı Gam-
bia hakim sınıflarına karşı silahlı mücadeleye atıl-
dı. Gambia silahlı kuvvetlerinin sadece 500 kişiden
ibaret olması ve kendi içinde bölünmüş olması, halk-
kın devrimci mücadelesi için bir avantajdır. Bu olum-
lu durumdan yararlanacak kapasitede bir devrimci gü-
cün olup olmadığını bilmemekteyiz. Fakat halkın dire-
nişi proletarya enternasyonalizmi ile destekliyeceği-
miz bir devrimci mücadeledir; ve emperyalist sistemin
yoğunlaşan bunalımını ve ona karşı yeni-sömürgelerde
odaklaşan devrimci mücadelelerin bir diğer kanıtıdır.

- Ülkemizde faşist Cunta birinci yılını doldurmaya
yaklaşıyor. Bu konuyla ilgili bir broşür hazırlanma-
sı kararlaştırıldı. Bu broşürde, bir yıllık terörün
muhasbesinin yapılmasının yanısıra Türk hakim sınıf-
larının önümüzdeki dönemde atmayı plânladıkları eko-
nomik ve siyasi adımlara karşı somut mücadele pers-
pektiflerinin konulması kararlaştırıldı.

Bu bir yılda hakim sınıfların ekonomik çıkmazları
daha da derinleşti. Partimizin tesbit ettiği gibi,
"sıkı para politikası", üretim krizine ve işsizliğin,
yoksulluğun derinlemesine artmasına yol açtı. Bu or-
tamda piyasaya para sürmeleri kendileri için "intihar"-
la eşdeğer bir felâket olacaktır ama diğer yandan da
gün geçtikçe bunu yapmaya mecbur hale geliyorlar. Bu
onların ekonomik açmazıdır.

Bu ekonomik çıkmazla birlikte, siyasi çıkmazları da
derinleşiyor. Cunta, gerek halkı aldatmak amacıyla ve
gerekse hakim sınıflar içindeki, bugüne kadar suni me-
todlarla bastırdığı çelişmeleri "normal" ölçülerde iş-
liyebilmesi için "Kurucu Meclis" manevrasını hayata
uyguluyor. Bu, tarafımızdan fülû bir şekilde teşhir
edilmektedir. Biz bu teşhirde, bu "Meclis"in kuruluş
yöntemlerini halka ve dünya kamuoyuna açıklayarak onun
cunta "meclis"i olduğuna ağırlık vermeliyiz. Böyle bir
meclisin hazırlamakla yükümlü olduğu "Anayasa, seçim
ler ve siyasi partiler kanun"unun sadece cuhta ve o-
nun temsil ettiği kompradorlarla ağaların çıkarlarını
dile getirebileceğini ortaya koymalıyız. Biz emekçiler;
böyle bir yasa hazırlığının demokrasi ile hiç-
bir bağlantısı olmadığını anlatmalı ve demokratik yol-
lardan tartışılıp hazırlanmayan böylesi temel yasala-
rın "halkoyuna sunulması"nın da bir yutturmacadan iba-
ret olduğunu anlatmalıyız. Çünkü komprador patron-ağa

de altısından altmışına kadar tüm İrlanda'lı emekçilerinin güçlü protesto direnişleri size hak ettiğiniz cevabı vermiştir. Newyork'da, Los Angeles'de, San Fransisco'da, Batı Almanya'da, Norveç'de, dünyanın dörtbir bucağında dünya ilerici kamuoyunun güçlü protestoları size hak ettiğiniz cevabı vermiştir.

Ayrıca Haziran ayı ortalarında İngiliz emperyalist sömürücülerine çok güçlü bir şamar daha indirildi. İngiliz emperyalizmi uzun yıllardan beri "böl-yönet,yut" taktiklerine uygun olarak İrlandalı protestanlarla katolikleri birbirine kırdırmaya çalışıyordu. Bunda kısmen de başarılı olmuştu.Ancak giderek İrlanda emekçileri bu oyunu boşa çıkarmasını bildi. Bunun en güzel örneklerinden biri biri de belirttiğimiz gibi Haziran ayı ortalarında yapılan bir seçim oldu. London-dreyy belediye başkanlığı ve belediye meclis üyelerini seçen halk belediye başkanlığına bir katolik'i seçti. Belediye meclis üyelerinin dörtte üçü katolikti. Bunda ilginç olan yan London-dreyy'de protestanların çoğunluğu teşkil ediyor olmalarıdır. Ama bu duruma rağmen seçimlerin sonucunda oluşan durum artık İrlanda da meselenin katolik-protestanlarla çelişkisi olmadığı, aksine bir bütün olarak İrlandalı emekçilerin İngiliz sömürgecilerine baş kaldırmalarıdır. Yani mezhep kavgası değildir. Olan biten sınıf mücadelesinin bir biçimidir. Özgürlüğün en namuslu ve en soylu seslerinden biri olan şehit savaşçı Bobby Sandes "Büyük baba bir zamanlar tarla kuşunu kafese koymanın büyük bir günah olduğunu; bu kuşun özgürlük simgesi olduğunu söylemişti. Kendimi bu kuşa benzetiyorum. Ben de bir özgürlük savaşçısıyım ama benim giysilerimi aldılar; çirkin cezaevi giysilerini giydirdiler. Bir hücreye kapattılar. Fakat içimdeki özgürlük ateşini söndüremeyecekler." diyordu. Söndüremediler özgürlük ateşini. Kavgaya arkadaşımız sandes, hiçbir şey senin özgürlük ateşini söndüremedi....

...Sen hep özgürlük türkülerini dinledin
Büyüklerinden.
Göbeğin
Özgürlük direnişinde kesildi.
Daha onikisinden
Yüzyılların yüküyle doluydun
Yüzyılların acısıyla
Yüzyılların kınıyla
Yüzyılların kavgaya türkülerıyla
Doluydun...

Onsekizinde elinde silah
Katıldın özgürlük kavgana
Sömürgecilerinin
Tükürdün iğrenç suratlarına.....
Kan ve barut ortasında
Gençliğin bağrında
En güzel türkülerini söyledin
Sömürgecilerin zindanlarında....

Daha 18'ini bulmuştun
Şanlı kavgaya alanında
Maze'i hapishanesiyle
.... işte şimdi
Damla damla
Kanınla beslediğin
İhtilâl meşalesinin
Kızıl alevleri yakıp kavuruyor sömürgecileri
Uşak ruhlu cellatları
İşkenceci katilleri
Eriyorlar karşında hemde
Senden daha çabuk..

.... Sen bir özgürlük mermisiydin
altmışaltıncı gününde
Meşaleyi
HURGES'e, O'HARA'ya onbinlere
Devrederek gidiyorsun hedefine
Tam onikisinden, şahdamarından
Sömürgeciliği vurmaya.....

Sen ve senden sonraki Hugges, McIreesh, O'hara'da bu onurlu bayrağı son nefesinize kadar bir an dahi yere indirmeden hep vücelerde dalgalandırdınız. İşte şimdi sizler bir özgürlük meşalesisiniz. Yolunu aydınlatıyorsunuz onbinlerin elinde,örnek olursunuz sizden sonrakilere. İşte şimdi altı yaşındaki küçük devler tüm acı ve kinleriyle bombayı fırlatıyor sömürgeciliğin şah damarına. İşte şimdi İRA savaşçısı soruyorlar damla damla al kanınızın hesabını anında,İngiliz işgal ordusundan. İşte onbinler, protestanı, katoliği haykırıyor İngiliz emperyalizmine bir olup, bir olup vuruyor sömürgeciliğin çarkına!

Evet, kavgaya kardeşlerimiz sömürgeciler, emperyalist haydutlar ve onların iğrenç kuklası;topraklarımızı işgal, dillerimizi yasak ettiler. Bizleri topraklarımızda köle ettiler, diyar diyar sürdüler; kâh İrlanda'da, kâh Kamboçya'da, Kâh Kürdistan'da katlettiler; işkence ve zulüm ettiler! İşgal, işkence ve zulüm emperyalist haydutları, sömürgecileri tarihsel çöküşlerinden kurtaramadı ve kurtaramıyacak. Bunun böyle olduğunun, olacağının en onurlu örneklerisiniz. Kavgaya arkadaşlarınızın özgürlük alevleri şimdi daha aydınlatıcı; işte şimdi özgürlük alevleri gökkubbeyi sarı-cı!

- KAHROLSUN İNGİLİZ EMPERYALİZMİ !
- KAHROLSUN EMPERYALİZM, SOSYAL-EMPERYALİZM VE TÜM DÜNYA GERİCİLİĞİ !
- YAŞASIN İRLANDA ÖZGÜRLÜK SAVAŞÇILARININ ŞANLI DİRENİŞİ !

EREĞLİ KÖMÜR İŞLETMELERİNDE 15 GÜNDE 8 İŞÇİ "İŞ CİNAYETLERİ"YLE KATLEDİLDİ. "İŞ CİNAYETLERİ"İN SORUMLULARI FAŞİST İKTİDARDIR.

"Kazmayı vurduk madene
Ses çıkardı tane tane
Göçük altındaki gene
Bizdik maden ocağında.."

Ey emperyalist haydutlar! Ey onların çanak yalayıcı uşakları, komprador patronlar, büyük toprak ağaları, bankerler, tefeciler, tüm halk düşmanları! Emegimize, alinterimize, soframızdaki bir tutam tuza, lâmbamızdaki gaza bas-kıyla, zamla, zulümle hayasızca el koyduğunuz yetmiyormu? Yıllardan beri bir sülük gibi kanımızı emdiğinizdemi yetmedi? İşte gene ensellerinizin kalınlışması, göbeklerinizin şişmesi, kasalarınızın alın teri, işçi kanı, leke-li paralarla dolması uğruna 8 işçi daha hayata veda etti. Yerin yüzlerce metre altında bir tutam güneş ışığına, evlâtlarının, yârlerinin gülmeyen, güldürmeyen gözlerine hasret kömürocaklarına karıştı. Alkanları kirli kömür taşlarına karıştı.

Faşist cunta ve onun iğrenç sözcüleri! Siz buna "iş kazası" diyorsunuz. Bir iki sahte gözyaşı, üçbeş kuruş "kan bedeli" ile hallediveriyorsunuz meselâyi. Ama kazın ayağı öyle değil. Bu dediğiniz gibi iş kazası değildir. Bu düpedüz iş cinayetidir! İşçiler parasız bir sömürü uğruna katledilmişlerdir ve katilleri sizlersiniz! Katil bu düzenin kendisidir. Bu kan, sömürü ve sefalet üzerine kurulan komprador patron-ağa düzenidir. Geçtiğimiz Mayıs ayının sonlarında ve Haziran'ın ilk haftasında 5 işçiyi; bir işçiyi daha sonra, ve iki işçi onlardan sonra toplam 8 işçi E-reğli kömür işletmelerinde göçük altında kalarak hayatlarını yitirmişlerdir.

Doymak bilmeyen iğrenç sömürü iştahları,

işçi kanını kömür tozuna akıtan, kömürün karasından daha da kara olan sömürü emelleri uğruna 8 işçiyi daha katletmişlerdir. Sömürge katilleri işçilerin hiçbir iş güvencelerinin olmaması, çalışma koşullarının oldukça sağlıksız ve her an hayati tehlikenin bulunması ilgilendirmemektedir. Onları ölen işçinin ardında kalan, hiçbir güvencesi olmayan yetim çocuklar, gözü yaşlı çaresiz kadınlar ilgilendirmektedir. Onları tek ama tek ilgilendiren...sömürü işçilerin kanı, canı pahasına iğrenç sömürüdür.

Boyalı cilalı faşist burjuva basınına da hiçbir hiç ilgilendirmemiştir bu katliam ve benzerleri. Onları daha çok Bülent ERSOY şarlatının nasıl kadın olduğunu, hangi burjuva kadını veya erkeğinin kiminle kıştırdığı; faşist cuntanın demec itham ve yalanlarının; sahtekarlık ve demegojilerini hummalı bir faaliyetle büyük puntolarla yayınlamak ilgilendirmiştir. Bizim de eylem biçimi olarak doğru görmediğimiz herhangi bir Ermeni eylemi biçimine günlerce, aylarca ırkçı faşist bir propaganda yapmak; şövenizm zehirini kusmak ilgilendirmiştir. Bu ahlaksız düzenin basını ölen işçilerin kimisini yazma gereğini bile duymamış, kimisini de haberci bir mantıkla geçiştirivermiş. Fakat Türkiye işçi sınıfının örgütlü müfrezesi olan Partimiz TKP/ML'in yayın organı işçilerin, köylülerin, tüm ezilen emekçilerin düzene karşı öfkesinin, kininin ve mücadelesinin kürsüsü olan gazetemiz İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU bu yalanlarınızın küllendirilmesine mücade etmiyecektir. Bu kor alevlendirilmelidir. Alevlendirilmelidir ki bu alevler her türlü zaman, zulmün, işkence ve katliamın kendisi demek olan faşist düzeni yıkıp kavursun. Yok etsin. Bu iş cinayetlerini de.

İşçiler, emekçiler. Komprador patronların, ağaların, onların faşist devletin iğrenç sömürü emelleri uğruna 8 işçi kardeşimizi daha kaybettik Ereğli kömür ocaklarında! Bunlar Kozlu üretim bölgesinde Ramazan ÇELEBİ, Mehmet YAVUZ, Hüseyin AKTAŞ, Hasan EKİM ve Mehmet ÇENGELCİK. Amasar üretim bölgesinde de Tahir, Erol ve Tahsin, Durmuş adlı işçi kardeşlerimizdir. Komprador Patron-Ağa Devletin bu iş cinayeti ne iltir ne de bu işçinin katliam mekanizması niteliğindeki çalışma koşulları sömürü-ve zulüm düzeni devam ettiği müddetce son olacaktır. İşte biz-zat bu faşist devletin organlarınca çalışma bakanlığı DPT, SSK, DİE'nin ortak verilerine bile bir bakmak bunun böyle olduğu hakkında bir hayli bilgi verdiricidir.

Örneğin: 1977-1978-1979 yıllarında ise iş cinayetleri neticesinde hayatlarını yitiren işçi sayısı: 3558'dir. neredeyse ortalama olarak hergün 5 işçi hayatlarını yitirmiştir. Yani hergün 5 işçi hayata gözlerini yummuş ve onlarca çoluk çocuk, kadın sefaletin içerisinde gözyaşlarıyla çaresizliğine çare aramış, hakim sınıfların "kader" aldatmacasına boyun eğmişlerdir. 1968 yılından bu yana hiçbir yıl işçi cinayetlerinde öldürülen işçi sayısı 500'ün altına düşmemiştir. Bu son yıllarda ise gözü dönmüş bu kudurgan kukla komprador patron-ağa ve onların devleti bunalımlarının yükünü emekçilerin sırtına yükleme, ağır sömürü koşulları altında rakamı 1000'in altına düşmemektedir. Bu son oniki-onüç yılda toplam 10834 işçi "iş cinayetlerinde" katledilmiştir. İşte bunların katili, onbinlerce çoluk çocuğun ve kadınların sefil yaşantısının sorumlusu bu faşist devlettir. Tüm devrimcileri "terörist" göstermelerinin altında yatan işte bu kendilerinin en büyük faşist teröristler olduğudur. Üstelik 10834 kişilik rakam bile gerçek katliamları içermemektedir. Yığınların, iş cinayet-

lerinde katledilen işçinin, sigortasız, sendikası işçinin hesabı bile tutulmamaktadır.

İşçilerin en küçük demokratik sendika hareketlerini kanla ve zulümle bastıran faşist iktidar binden önceki 13 yılda işçilerin grevleri neticesinde "kaybedilen işgünü sayısının 8 milyon 285 bin 9 yüz 73 gün olmasının büyük bir hissimla işçilerden hesabını sormaya kalkmaktadırlar. Dünün öcünü büyük bir vahşetle almaya çalışmaktadırlar. Bir ke-recik onların zemininde konuşacak olursak; hemen şunu sormamız gerekecek: Gene bu 13 yılda iş cinayetlerinin neticesinde kaybedilen 36 milyon 360 bin 877 işgünü lâfını bile etmiyor-sun. Çıkarlarıyla çalışmıyormu.

12 Eylül faşist cuntası işçi sınıfının her türlü mesleki sendikal demokratik haklarını gasp ederek lokavt patronlar için "kutsal bir hak" grevi de işçiler için korkunç bir hiddet ve hissimla yasaklıyarak grevler yüzünden kaybedilen (!) işgünü kayıplarını (!) böylece bertaraf etmiştir. Grevler yüzünden kaybedilen işgünü sayısının en az 4 misli fazla olan cinayetleri neticesinde olan işgünü kayıplarında (!) bertaraf etmeyi düşünmüyormu?

Açıkta ki böyle bir soru sormak bile büyük bir saflık, saflıktan öteye aptallık olur. Çünkü, bunu cuntadan beklemek eşyanın tabiatına aykırıdır. Bu zulüm ve katliam düzeni devam ettikçe butür iş cinayetleri kaçınılmazdır.

Biz emekçilerin kanıyla, alın teriyle beslenen bunlar hayasızca ve büyük bir kudurganlıkla el koyup kemiren faşist cunta yaptıkları yaptıkların yanına kâr kalmıyacaktır. Her türlü sömürü, zulüm ve katliamın, iş cinayetlerinin hesabını senden mutlaka tek tek soracaktır Partimiz TKP/ML. Partimiz TKP/ML önderliğinde birleşen emekçi halkımız bunu başaracaktır. İki elimiz yakanızdadır. Kaçmanız hazin sonunuzdan kurtulmanız hiçmi hiç mümkün olmayacaktır.

- MADEN OCAKLARINDAKİ İŞÇİLERİN KATLİ UNUTULMAYACAKTIR !

".....Emekçiyim bu son karar
Ağlamak yok direniş var
Patronlara birer mezar
Kazdık maden ocağında...."

- KAHROLSUN FAŞİST CUNTA !

- İŞ CİNAYETLERİNİN SON BULMASI BU FAŞİST DÜZENİN YIKILMASI VE DEMOKRATİK HALK İKTİDARININ VE SOSYALİZMİN KURULMASIYLA MÜMKÜNDÜR !

İşkencede yiğit Halk Savaşçıları, evlâtlarımız, kardeşlerimiz böyle katledilirken, delik deşik edilmiş canları resimleri kanlı kâğıt tomarları halinde uşak gazetelerde yayınlanıp dururken "ibret olsun" diye öldürülen bir halk savaşçısının (kellesinin) mızrağa takılıp sokak sokak dolaştırılarak teşhir edilmesi misali. Yürütülen bu faşist katliam karşısında artık duramayacağız mı?

İçten içe kendimizi yiyip bitirmenin bizden başka düşmana zarar vermediğini anlayıp isyan ateşiyle kırbaçlanmayacak mıyız? Yürekllerimiz sakin ha bu nefesimizi tıkkamasın. Bu hiçte doğru olmaz. Bu kara zulme isyan haykırıışlarımızı yükseltmenin vakti geçmemeli! Yoldaşlarımız mücadele arkadaşlarımız birer birer katledilmektedir. Onlar bizim için canlarını veriyor, her bir nam-ludan fırlayan bu, mavzer kurşunu gibi toprağa düşen acılı ve kahrolası sessizlik içinde göm-meyiz.

Düşende bir halk kahramanı

Her seferinde

Sancıyan bir sessizlik bırakır geride

Birer birer gidenlerimiz

Kanlı, hırçın, çıkarsız.....

Ey katiller şebekesi faşist haydutlar, insana bunu yapamaz ! Bunu sadece sizin gibi faşist haydutlar yapabilir.

Ama aklınızda olsun; katlettiğiniz her devrimcinin hesabını fitil fitil soracağız. Hiçbir alçaklığınız karşılıksız kalmıyacaktır. Onların çizgisinin yanlış olması ve Partimizin önderliğine girmemeleri sonuç olarak tutumumuzu değiştiremez. Onlar neticede halkımızın kurtuluşu için devrim niyetiyle savaştılar ve şehit düştüler. Bu yüzden halkımızın bir parçası, kavgaları kavgamızın bir uzantısıdır.

Ey hainler, halk düşmanı katil sürüleri ! Sizde bir yandan her örgütten devrim isteyen bu militanları kallesçe katlederken aynı günlerde bir çok yerlerde Partimize saldırıp onlarca yoldaşımızı ve taraftarımızı vahşi işkencelerde komaya soktunuz. Çünkü siz TKP/ML'nin bu yiğit halk savaşçılarına elini uzatıp kucaklamasından, onları yanlış çizgilerinden alıkoyarak militan, ihtilalci yapılarının ML bilim doğrultusuna yönlendirilmesinden korktunuz. Bu yüzden bir taraftan dağınık duran bu yiğit halk savaşçılarını kahpece katlederken diğer taraftan bu devrimci militanlarının ve emekçi kitleleri işçi sınıfının önderliği altında toplanma mücadelesi veren Partimize kudurganca saldırıyorsunuz. Ama çabanız boşuna.

Partimiz TKP/ML halkın bütün milliyetlerden savaşçı unsurlarını birleştirip bir komuta içinde devrime doğru yürümeyi başaracaktır. Bugün daha fazla halk evlâdı katlediliyorsa, faşizmin her istediği oluyorsa bu henüz Partimizin düşman karşısında devrimci güçler üzerinde yeterli etkiye sahip olmamasıdır. Birçok devrimci teşkilâtın ağır darbeler yemesi ve binlerce devrimci militanın mücadele dışı kalması ve şehit edilmesi ne kadar faşizmin koyu barbarlığından dolayı ise o kadar da bunların hatalı çizgilerinden ve yanlış mücadele biçimlerini seçmelerindenendir. Halkımız doğru bir önderlik altında birleştiği zaman düşman bu imkânı kaybedecek, bizi yok etmek için hatalarımızdan yararlanamayacaktır.

Yoldaşlar:

Katledilen devrimcilerin taraftarımız olup olmamasına, bize karşı pek iyi davranıp davranmamasına bakmaksızın şiddetle karşı çıkınız. Bu bizim halkın davasına karşı duyduğumuz yüce sorumluluğumuzun gereğidir. Biz halkın bütün emekçi sınıflarının kurtuluş mücadelesini birleş-

tirebilmek için onların güvenini almak zorundayız. İşte bu zor dönemler bunun için çok önemlidir. Çünkü tüm emekçi sınıflar dostunu, düşmanını bugünlerde tanımaktadırlar. Ötesi lâftır. Faşist cuntayı yaptıklarından dolayı pişman ediniz. Açıkça söylüyoruz yoldaşlar, faşizmi, terörü yok etmek için yaptığı her katliam ve idam onların terör dediği devrimci eylem için protesto hareketlerinin dalga dalga yayılmasına yol açmalıdır. Faşizmin iğrenç cinayetlerini engellemek için başka bir etkili yol yoktur.

Son olarak katledilen MLSPB'li militan arkadaşların anısına tüm devrimci teşkilâtlara sesleniyoruz: Birinci olarak, kime yapıldığına bakmadan her faşist cinayete karşı aynı anda tavır almaya geçelim ! Dayanışma içine geçelim !

İkinci olarak, yanlış çizgileri terk etmek için canlı tecrübeler üzerine düşünelim. Gerek toplu ayaklanmayı, gerekse şehir gerillacılığını savunan arkadaşlar somut gerçekler karşısında düşünmelidirler. Bu arkadaşlar devrim yolunun kaçınılmaz olarak HALK SAVAŞI, devrimin temel gücünün köylüler olduğunu anlamalıdır. Yanlışlarda ısrar etmek düşmanın işine yarıyor. Daha çok devrimci kadro kaybetmemize yol açıyor. Gerek toplu ayaklanma hayali güden arkadaşlar, gerekse kitlelerden kopuk şehir gerillacılığına yönelen arkadaşlar için yaşanmakta olan çok acı tecrübeler vardır. Bunlar sizin yaşadığınız deneylerdir. Arkadaşlar, bizim yaşadığımız somut tecrübelerde şunlardır: Hepinize duyuruyorum;

Biz şehirlerde mücadele eden her partinin normal olarak alacağı darbeler kırlarda düşmanın bütün adiliğine ve barbarlığına karşı doğal olanın dışında ciddi kayıplar vermedik. Tersine gelişip güçlendik. Biz temel mücadele alanı olarak kırları seçtiğimiz halde kırlardaki kayıplarımıza oranla yüzde on bile değildir. Ama düşman çok büyük israflara girdi, bıktı, taciz oldu. Halka bize yaptıkları destekten dolayı zulüm etmekle de onların nefretini kazandı, tecrit oldu.

Şehir gerillacılığının en tipik temsilcileri şüphesizki MLSPB'dir. Bu devrimci örgütün bugünkü sınıf mücadelesindeki rolü ve uğradığı kayıplar şehirlere dayanan, silahlı mücadeleyi savunan arkadaşları düşündürmelidir. Yani bütün vahşi zulüm, sömürüye rağmen şehirli kitlelerin bir düşman kalesinde zincire vurulmuş aslan gibi suskun duran halini toplu ayaklanmayı savunmaları düşündürmelidir. Ayrıca bunların buradaki devrimci kitleler üzerindeki siyasi prestiji ve rolü bugünkü hali düşündürücü olmalıdır. Halbuki kırlarda mücadele şiddetini nisbeten kaybetmesine rağmen devam ederken buradaki mücadeleye önderlik eden örgütlerin de hem kırdaki, hem şehirdeki kitleler üzerinde rolü ve prestiji yükselmektedir.... Hem şehir gerillacılığının, hemde toplu ayaklanmanın iki normal sonucu vardır:

Birinci yolu benimseyenler: Kitlelerden koparak maceracılığa sürüklenmekte vefakat yığılma direnerek ölmektedirler. İkinciler ise; beklemeye koyulmakta, kitlelerin devrimci istemlerine sırtını dönüp sükûn etmektedirler. Hatta giderek ihanete sürüklenmektedirler. Her iki durumda da halkımızın devrimci mücadelesi büyük kayıplara uğramaktadır. Halkın kurtuluşu için herkes birdefa daha düşünmelidir....

SİZLER GÖRÜYORSUNUZ ÖLÜMÜN ZAFERİNİ.

İRLANDA'DA MAZE HAPİSHANESİNDE !

Düşman en ağır yenilgileri
Zindanlarında tadar
Ve yeryüzünde hiçbirşey
Zindanları kurtarmak kadar
Koymaz ona.....

İrlanda emekçilerinin yüzyılları bulan soy-
lu direniş destanına yeni yeni sayfalar ekleni-
yor.

Bitmemiş bir destan; belkide en uzak özgür-
lük mücadelesinin destanıdır. Bu destan 1642'-
lerden kanlarıyla yazmaya başlamış İrlanda emek-
çileri. Bu destan; daha 1642'lerden itibaren kat-
ledilmeye, köleleştirilmeye topraklarına ve öz-
gürlüklerine el konulmaya başlanmış İrlanda'-
lıların, 1647'lerden itibaren genç İngiliz bur-
juvazisinin temsilcisi Cromwel'in önderliğinde
İrlanda'lı özgürlük isyancılarına karşı girişi-
len baskı, zulü ve ilhak saldırıları sırasında
İrlanda'lı köylüler asılmış, kulübe ve evleri
yıkılmış, bunların önemli bir çoğunluğu esir
edilerek Kuzey Amerika'ya köle olarak satılmış,
el konulan topraklarda İngiliz işgal ordusunun
subayları tarafından paylaşılmış. Fakat durdu-
rulamadı İrlanda emekçilerinin bağımsızlık ate-
şi. Söndürülemedi bu için için köz gibi yanan
isyan ateşi. İsyan 1800'lerde yükseldi bir da-
ha. Yaralarını saran İrlanda emekçileri köleli-
ğe, zulme ve esarete. Tekrar yenildiler. Kan
ve zulümle bastırdı bu özgürlük isyanını sömür-
geciler. Ama İrlanda emekçilerinin babadan oğ-
ula, dededen torununa geçen bu mücadele ruhu ve
inancı savaştı, yenene kadar savaştı. Yenile
yenile, savaş içerisinde savaştığını öğrenmek,
savaşı başarıyla nihayetlendirmek mantığına ta-
şıyordu. İşte 1916'da yeniden güçlü bir ihtilal
dalgası sardı, tüm İrlanda'yı. Ayaklandı tüm
İrlanda emekçisi emperyalist İngiliz burjuvazi-
sinin sömürgeciliğine. Bu ihtilali de bastırdı
işgal orduları. Ama bunun neticesinde Serbest
İrlanda adıyla 1922'de G.İrlanda'da bir devlet
kurulmasını engelliyemedi İngiliz emperya-
listleri. 1948'de devlet İrlanda Cumhuriyeti'-
ne dönüştü. Ama ne yazık ki İrlanda emekçilerin-
in babadan oğula, dededen toruna elden ele
devredilen özgürlük meşalelerini tam aydınlığın-
da kurtulmamıştı bu devlet. Nitekim kısa bir
süre sonra İngiliz emperyalizminin binbir bile
yarı-sömürgesi durumuna getirdi bu devleti
kendisine. Fakat İrlanda emekçilerinin devrim-
ci savaş mantığı mücadelelerine ışık tutuyor
ve işte kavga yine sürüyor. Yakın zamanlarda
Belfas'taki Maze hapishanesinde, belirli istem-
lerinin gerçekleşmesi amacıyla 7 İrlanda savaş-
cısı açlık grevine gittiler. Bunların görünür-
deki belirgin talepleri; kendilerine siyasi
savaş suçlusu muamelesinin yapılması, kendi giy-
silerini giyebilmeleri, bu anlamda cezaevi giy-
silerini giymemeleri cezaevindeki çalışmalardan
muaf tutulmaları, özel bölümlere konulmalarını
ve daha çok mektup ve ziyaretçi imkânının ta-
nınması vb. noktalarda odaklaşıyordu. Ama emper-
yalist İngiliz yöneticileri başta "Demirlydi"
başkan M.Thacher olmak üzere hepsi büyük bir
hiddetle karşı çıktılar buna. Bunların kabul e-
dilmeyeceğine dair meydan okudular. Ama bu sava-
şı İrlanda militanları zaten başta kabullenmiş-
lerdi. Bunun üzerine İrlanda savaşıları davala-
rının yüceliğine yaraşır bir tavırla direnişle-
rini sürdürdüler. Bu bir onur mücadelesi idi.
Aynı zamanda İngiliz sömürgecileri ile giriştik-
leri kavgayı, şimdi sömürgecilerin zindanların-
da çok çetin koşullarda sürdürüyordu İRA militan-
ları. İşte yüzyılların şanlı direnişini onlarla
somutlaştırıyor.

İrlanda bağımsızlık savaşçılarının geçmişten
beri sömürgecilğe karşı direniş metodlarında
bu tür açlık grevlerinin özel bir yeri vardır.

Örneğin: 1845 yılında emeğin karşılığını
alamayan ve yoksulluk içinde kıvranan İrlanda'-
nın yoksul köylüleri sömürgecilerin işgal ettik-
leri topraklar üzerine açlık grevine gitmişler-
di. Daha sonra bu direniş biçimi sömürgeciliğin
zindanlarında sürdü. 1916'da Thomas asche, 1920
Fitzkesald, J.Marphy ve T. Meswingy, 1923'de J.
Whitty, de Barry ve A.Sullivan, 1940 J.Mçnoka
ve P.Darcy, 1946'da Tmclaughey, 1974'de Mgaughan
1976'da F.Stagy ve de 1981'in Mayıs'ında millet
vekili Bobby Sandes, Francer Hugger, Rymemd
Mecre Esshe ve Patsy Ohara halkının özgürlük
davasını ve direnişlerini ve o onurunu açlık gre-
vini ölüm orucuna dönüştürerek bu yüce savaşta
şehit olmuşlardı. Bu mücadele metodu kendi zin-
danlarında hakim sınıfları dize getirmede, taşı-
nan onurlu bayrağa leke sürmemesi temelinde dün-
yanın pek çok ülkesinde çeşitli zindanlarda, ce-
za evlerinde sürdürülmüştür. İşte yakın gün-
lerde Almanya'da Hamburg cezaevinde 25 arkadaşı-
yla başlayan açlık grevinde S. Deus ölmüştür. Ha-
len İspanya'nın Madrit-Crapachall cezaevinde 5
ETA militanı açlık grevini sürdürmektedirler.
Gene İspanya'nın Marinnalede bölgesinde nüfusun
dörtte biri olan 500'ü aşkın, ayrıca Tbaida'da
400 köylü çoluk çocuğuyla toprak ve özgürlük mü-
cadelesinden açlık grevine baş vurmuşlardır. Bu
direnişte 45 yaşındaki bir köylü ölmüş, bunun
cenaze törenine 5000'i aşkın köylü katılmıştır.
Türkiye'de de koyu faşist işkencelerin ve katli-
amların yaşandığı zindanlarda, işkenceci katil-
leri dize getirmede "açlık grevlerine başvura-
gelmıştır. Hakim sınıfları kendi savaş alanla-
rında çaresiz bırakıp dize getirici tarzda kit-
lesel düzeyde hayata uygulayıp; başarıya ulaş-
mış pek çok "açlık grevi" direnişi yaşanmıştır.
Türkiye'deki işkencehanelerde, cezaevlerinde ha-
len de İstanbul, Niğde, Diyarbakır vb. yerlerde
pekçok cezaevinde yurtseverler, devrimciler, ko-
münistler butür eylemlere başvurmaktadırlar.

İrlanda'da fazla uzak olmayan günlerde şehit
olan İRA savaşçılarının direnişleri özellikle
milletvekili Bobby Sandes'in onurlu direnişi tüm
dünya demokratik kamuoyunun ilericisi halkın dik-
katini K.İrlanda'ya yöneltmiş ve İngiliz emper-
yalizminin tutumu büyük bir kinle lanetlenmiştir.
Bilindiği gibi Bobby Sandes'in ölümünün ardından
2. Dünya savaşından sonra en güçlü bunalımı yaşı-
yan; sefaletin, işsizliğin dizboyu yükseldiği
İngiltere'yi Friedman'cı yeni emperyalist sömür-
cü çeteleriyle kurtarmaya kalkışan ama her geçen
gün daha da ağır bir bunalıma sürükleyen başba-
kan M. Thacher "bütün Kuzey İrlandalılar açlık
grevi yapıp ölseler bile İRA üyesi tutuklulara
siyasi suçlu statüsü tanınmayacaktır..." demiş-
tir. Anlaşılıyor ki "Demirleydi" kana susamış. Yüz-
yılların onurlu kavga sancığını taşıyacak bunu
kendi mücahitlerinde somutlaştıran, İngiliz sömür-
gecilerinin zindanlarındaki 700'e yakın tutuklu
"hepimiz Bobby Sandes'in yerini tutmaya hazırız"
diyerek gerekli cevabı vermişlerdir. Bobby San-
des'in cenaze törenine katılan Kuzey İrlanda'-
lı gereken cevabı vermiştir.

Kanı ve canı pahasına doğru bulduğu yolda bir
adım dahi geri atmayan, ölümü koşarak göz göre
göre kucaklayan savaşçılar, siz emperyalist hay-
dutlara ecel terleri döktürerek hak ettiğin-
iz cevabı vermişlerdir! Bobby Sandes'i açlık
grevinin 4. gününde milletvekili seçen savaşçı-
larının ölümüyle Belfas'da Londondryyde; Dublin'

HAYDAR ÇAKMAK YOLDAŞ ŞEHİT DÜŞTÜ!!

TUNCELİ İLİNDE PAĞ YÖRESİNDE
ÖLÜSÜ SÜRÜKLENDİ CİP ARKASINDA
SÖYLEYİN İNSANLIK BUNUN NERESİNDE
İŞTE BÖYLEDİR FAŞİZMİN ZULMÜ
HAYDAR YOLDAŞIM, YİĞİT YOLDAŞIM.

-OZAN YOLDAŞ-

FAŞİST KOMPRADOR PATRON AĞA DEVLETİNE KARŞI MİLTANCA
MÜCADELEDE HAYDAR ÇAKMAK YOLDAŞ ŞEHİT DÜŞTÜ !

Emperyalistlerin uşağı faşist komprador patron-ağalar ülkeyi bir kan deryasına çevirmişlerdir. Bunların işçilere, köylülere yani kendisinden olmayan tüm ezilenlere karşı zulmü, sömürüsü 12 Eylül askeri faşist cuntasıyla hat safhaya ulaştı. Omuzu kalabalık faşist generaller çetesi "huzur ve sükunet sağlayacağız" adı altında "terörist" dediği devrimcileri zindanlara doldurma, günlerce akıl almaz işkencelerden geçirme, vahşice kurşunlamalarının haddi hesabı yoktur.

Faşist komprador patron-ağa devletinin tasmalı köpeklerinin DERSİM'deki vahşice saldırıları her geçen gün daha da katmerleşmektedir. DERSİM'i bir askeri kışlaya çevirip abluka altına alan faşist Türk ordusu örgütlediği muhbir sürülerinin yardımıyla köyleri basmakta sıradan köylülerin günlerce işkenceden geçirmek, silahlı devrimcilerin üzerlerine yüzlerce kuvvetle gitmektedirler. Bu vahşice saldırılarından biri, sadık uşak Bakıl Ağa olarak tanınan ajanın desteğiyle faşist güçler yoldaşlarımızın üzerine ani bir saldırı yapmışlardır. Faşist güçlerin bu silahlı saldırılarına karşı yoldaşlarımız silahla cevap vermişlerdir. Ve bu şerefli kavgada 11 Mayıs'ta HAYDAR ÇAKMAK yoldaş şehit düştü. Haydar ÇAKMAK yoldaş Partimizin örgütlü ileri sempatizanı, ordumuz TIKKO nun yiğit fedakar bir üyesi idi. Onun kararlı tavrı, alçakgönüllülüğü tüm yoldaşlarına örnektir. H.Çakmak yoldaşımızı komprador patron-ağaların işkencecileri ve zindanlarında korkutamadı. Yoldaş ölümünden önce içeri düşüp çıktığında tekrar mücadelede emin adımlarla yürüdü. HAYDAR ÇAKMAK yoldaş komprador patron-ağa devletinin zulmüne karşı kurtuluşumuzun an-

cak silahlı halk savaşı yolu olduğunu savundu ve bu uğurda mücadelesini sürdürerek, bedenini halkımızın haklı davası uğruna feda etti.

Emekçi halkımız, zor günler yaşıyoruz. partimiz TKP/ML şerefli ve önemli olanın, bu zor şartlarda da mücadelenin sürdürülmesinin gerektiğini vurgulamaktadır. İnsanlık onuru çiğnenmiş bizler eğettim bu vahşice cinayetlere sömürü ve zulme karşı sessiz kalırsak, daha çok kölelik karanlığına gömülürüz. Fakat bizlerin çıkarı teslimiyet değil, savaştır. Bu esaret zincirinin bizi daha çok boğmasına izin vermemeliyiz. Bu kavgada bize önderlik eden kızıl güneş partimiz TKP/ML'dir. Onun saflarında birleşerek yürüelim komprador patron-ağa devletinin üzerine!

Sen Haydar Çakmak yoldaş; bu kavgada korkaklığa, teslimiyete yer vermeden şehit düştün. Sen rahat uyu. Silahın silahımız, Kavgan kavgamız, fikirlerin fikirlerimizdir. Şimdi kavgamız daha gür ve coşkuludur. Partimiz TKP/ML ve önderliğindeki ordumuz TIKKO bu asalak, çürümüş zalim devleti ve onlara beş kuruş için satılmış olan haysiyeti bozuk ajan muhbirleri tarihin çöplüğüne gömmek için mermiyi namluya sürmüştür. Öncü örgütümüz TKP/ML silahımız elimizde hedefimiz komprador patron-ağa devletini yıkıp kendi özgür, mutlu, sınıfsız toplumu kuracaktır.

-KAHROLSUN FAŞİST CUNTA!
-AJAN MUHBİRLERDEN HESAP SORACAĞIZ!
-HAYDAR ÇAKMAK YOLDAŞ MÜCADELEMİZDE YAŞIYOR!

Silah Arkadaşları

Dün.da siy..dur....

yasalarının alternatifi ortaya konulmadan oylamaya sunulması, onun zorla kabul ettirilmesinden başka birşey değildir. Biz halka şunu söylemeliyiz; Eğer korkmuyorlarsa, bu tür yasa hazırlıklarını tartışmaya açsınlar. "Kurucu meclis"i genel, eşit oya dayanan seçimle oluştursunlar. Anayasa vb. özgürce tartışsın ve halk oyuna sunulsun. O zaman biz onların halk düşmanı yüzünü fikir alanında da ortaya çıkarabiliriz. Bu temelde hazırlanmış bir referanduma katılabiliriz. Ama onlar devrimci fikirlerin dile getirilmesinden son derece korkmaktadırlar ve fikiri şiddetle ezmeye çalışmaktadırlar. "Kurucu Meclis" sahtekarlığı bundan ibarettir. Ve bu nedenle de emekçiler "Kurucu Meclis"-i reddetmeli; Anayasa referandumuna katılmayı reddetmelidirler.

Cuntanın siyasi hazırlıklarından bir diğeri de "sendika kanunu"dur. Partimizin, cuntanın sendikal alanındaki hattını "ulusal tek tip faşist sendika" olduğu, bunu hayata geçirmeye çalışacağı şeklindeki tahdidi, pratik tarafından doğrulanmaktadır. Ulusal tek tip sendikacılığa karşı teşhiri yükseltmeliyiz. TÜRK-İŞ'in yöneticilerinin bu role talip olmalarını teşhir etmeliyiz. Hakim sınıfların sendikal alandaki taktikine karşı, "İllegal Demokratik Sendika" sloganını hayata geçirmeliyiz.

NOT: İKK sayı 34'de "Dünyada durum" adlı yazıda orijinalinin okunması zorluğundan anlam yanlışlıklarına yol açan bir takım yazılış hataları vardır. Yukarıdaki yazı aynı zamanda bir düzeltmedir.

TKP/ML SB

15 Ağustos 1981

Dünyada ve Türkiyede Siyasi Durum

Dünyada ve Türkiye'de son gelişmeler değerlendirildi. Bu değerlendirmeler temelinde merkezi yayın organları propaganda yapacaktır. Burada yoldaşların bir an önce bilgilenmesi için tartışılan konular ve sonuçları özel olarak aktarıyoruz.

Dünyada bir yanda savaş etkenlerinin yükseldiği, diğer yandanda devrim şartlarının yaygınlaştığı, ortam güçlenerek sürmektedir. Genel olarak büyük emperyalistlerin, özel olarak da iki en büyük emperyalist ABD ve SSCB'nin karşılıklı manevraları ve devrimci mücadeleleri boğma çabaları yükseliyor. Buna karşılık yeni-sömürgelerin yanı sıra metropol ülkelerin kendi içinde de (yani emperyalizmin cephe gerisinde) kitlelerin

İngiltere'de son bir aydır meydana gelen çatışmalar bunun bir örneğidir. İngiltere, 2. Dünya savaşından önce "üzerinde güneş batmayan sömürge imparatorluğu" idi. Milli uyanış ve kurtuluş mücadeleleri sonunda bu durum değişti; İngiltere yeni-sömürgeci bir güç haline geldi. Ve eski sömürgelerinin önemli bir bölümünü "Britanya Milletler Topluluğu" adlı yeni-sömürgeci bir örgütün çatısı altında topladı. (Bu topluluğa üye yeni-sömürgelerde İngiliz emperyalizmi hakim güç olmayabilir, ama bu örgüt hala varlığını sürdürmektedir.) Bu milletler topluluğu'nun işleyişinin bir parçası olarak İngiltere'ye eski sömürgelerden yığınla mülteci geldi. Bugünkü çatışmaların konusunu oluşturan kesimin kaynağı budur. Yeni bir anlamda İngiliz emperyalizmi eski sömürgeciliğinin kefaletini bizzat kendi ülkesinde bir "göçmenler" ve "azınlıklar" sorunu yaratarak ödemektedir. İngiltere'de çatışmalar uzun süreden beri azınlıklar üzerinde hüküm süren "ikinci sınıf vatandaş muamelesi", polis baskısı, ekonomik baskı gibi baskılar karşısında bu kesimde uyanan "isyan" duygusunun Pakistan'lı bir göçmen ailesinin evinin ırkçılar tarafından yakılması üzerine eyleme dönüşmesi ile patlak verdi, olaylar başlangıçta esas olarak ırkçı "Neo-Faşist" (yani "yeni faşizm" akımının mensupları) devlet işbirliğindeki sosyal-ekonomik baskıya baş kaldırma niteliğini taşıyordu. Fakat zaman içinde çatışmanın iş güvencesinin olmayışı, ücretlerinin düşüklüğü sorununu ve genel olarak yoksul emekçi halkın hayat pahalılığı karşısında ezilmesi sorunu da kapsar hale geldi; yani kapsam genişledi. Bu durum İngiliz emperyalizmini son derece korkuttu. Başbakan Thatcher ve hükümeti, derhal iç faşistleşme yönünde adımlar attılar. (göstericilere karşı zor kullanımı, sıkı burjuvazinin ajanı "sosyal demokrat"lar ve revizyonistler isedevletin temelini sarsacak imkânları taşıyan bu militan hareketin yaygınlaşmasını engellemek ve bununun "reformlarla hal edilebileceği" hayalini yaymak için sözde harekete sahip olup muhafazakâr parti hükümetini suçlayıp göstericileri sükunete davet ettiler.

Bu hareket aşırı derecede kendiliğindencidir ve kelimelerin tam anlamıyla "kitlesele isyan"dır. Yani belirli bir çizgiye ve önderliğe sahip olmayan bir şiddet hareketidir! Hareketin bu niteliği iki sonuç doğurmaktadır. Birincisi: Kitlesele şiddet çoğu kez anarşiye dönüşebilmekte ve İngiliz burjuvazisi için, hareketi karalamak ve proletaryanın üst ve orta kesimleri ile küçük burjuvaziden tecrit etme imkânını yaratmaktadır. İkinci olarak da: Kitlelerin kolaylıkla anarşistlerin, reformistlerin ve revizyonistlerin etkisinde kalmasına yol açmaktadır. Bu iki sonuç, bu sosyal hareketin olumsuz yanlarıdır. Ve ne yazıkki, bu olumsuzluklarla kıyasıya mücadele edip hareketin olumlu yönü olan kitleseleliği, militanlığı geliştirip, isyankâr emekçilere siyasi bilinci kazandıracak ML bir önder güç ortaya çıkaramamıştır. (İngiltere'de kendisine ML diyen gurupların, bu arada "13'lü açıklamaya" imza atan gurubun somut durumunu bilmiyoruz ama sonuç ortadadır.) Bu nedenle bu devrimci kitlesele hareket sonuçta çarçur olacaktır.

Batı Alman'ya da, henüz reformizmin ve anarşizmin önderliğinde olsa da kitlesele kıpırdanmalar vardır. Kitlesele gösteriler konusunu Batı Alman emperyalizminin kendi sınırları içindeki atom savaş hazırlıkları, çevre kirlenmesi ve konut sorununu oluşturur. Bunlar henüz barışçıl hareketlerdir! Ama ML'ler için reformizmin ve revizyonizmin kitleler üzerindeki ideolojik, siyasi etkisini kırması ve kitlelerle birleşmesi için mükemmel savaş alanlarıdır. Ne yazıkki Batı Almanya'da bu olumlu durumdan ML tarzda yararlanan bir güç yoktur.

Fransa'da "sosyalist" Mitterrand'ın seçimleri parlak bir şekilde kazanması da, Fransız emekçilerinin "düzen değişikliği" isteğini reformist bir tarzda dile getirmesinden başka birşey değildir. Fransız tekelci burjuvazisinin siyasi buhranı açığa çıkmasını ertelemek amacıyla "sosyal-demokrasi" yedek lâstığına ihtiyaç duymasıda, hakim sınıfın yönetmede çektiği zorluğu ortaya koymaktadır. (Mitterrand'ın zaferi, LSE'nin etkinliğinin artması anlamına gelmektedir.) Emekçi halkın huzursuzluğu bir süre sahte "sosyalist" programın uygulanmasını "aslında tekelci devlet kapitalizminin" güçlendirilmesi ile uyutulacak; daha sonra da daha da kötüleşmesi kaçınılmaz olan halkın durumundan "sosyalizm" sorumlu tutularak halk kitlelerinin tekelci burjuvazinin diğer kesimlerinin peşine takılmasına çalışılacaktır. Kuşkusuzki ML'lerin Mitterrand yönetimini "karşı-devrimin bir parçası" olarak teşhir etmeleri ve bunu proletaryayı ve diğer emekçi tabakalarını ikna edici somut bir tarzda yapabilmeleri, Fransız burjuvazisinin bu yeni oyununu bozmada tayin edici bir rol oynayacaktır.

ABD'de de son bir yıl içinde kitlesele hareketler gelişmektedir. Bunlar daha ziyade zenci emekçilere karşı uygulanan milli baskıya karşı ortaya çıkmıştır. Reagan yönetimi iş başı yaptıktan bu yana uygulamaya soktuğu "sıkı para ve devletin sosyal harcamalarını azaltma" ekonomik politikası sonuçlarını verdikçe örgütlü işçi hareketleri de yükselecektir. Ki hava kontrolörlerinin "yasa dışı" grevleri de bunun bir parçasıdır. Gerek zenci emekçilerin can güvenliği ve milli baskıyı protesto çerçevesinde gelişen ve çatışmalara dönüşen kitlesele hareketleri ve gerekse hava emektilerinin grevi karşısında Reagan yönetimindeki ABD emperyalist devletin açık şiddeti dayanan tepkisi, kitlelerin siyasi açıdan uyandırılması ve bilinçlendirilmesi için ML'lere uygun ortamlar sağlıyor.

RSE cephesinde ise Polonya, burjuvazi için çaban başlatmaya devam ediyor. Her ne kadar Polonya KP'nin Kongre'sinde "ılımlı" kanat olarak bilinen Kania gurubu zafer kazandı. Ve Giersek'le 6 arkadaşı P'den ihraç edildiyse de, bu durum RSE'nin Polonya'daki etkisine karşı değildir. Yapılan işlem bir-iki "kurbanlık koyun" seçip Polonya işçilerinin öfkesini yatıştırmak amacını gütmektedir. Nitekim Kania'nın önderlik ettiği; parti yönetimi ile Jaruselsky hükümeti, RSE'nin onayını almıştır. Batı yanlısı Waleśa önderliğindeki, Dayanışma Sendikası yönetimi de hükümetle grevleri durdurma konusunda uzlaşmıştır. Ne varki işçiler yönetimi zorlamakta ve onu aşmaktadırlar. Bu kaçınılmazdır. Çünkü, parti kongresinde kabul edilen ekonomik plân ilkeleri enflasyonu artırmayı, buna karşılık ücretleri yükseltmemeyi öngörmektedir.

Kısacası, emperyalizmin göbeğinde de devrimci sancılar yükselmektedir. Bunlar, ekonomik bunalım derinleştikçe artacaktır. Dikkatimizi çeken bir nokta; ekonomik bunalımı öncelikle emekçilerin en örgütlü ve bölünmüş kesimlerini vurması ve onları harekete geçiriyor olmasıdır. Bu kesimle ise genellikle örgütlü proletarya değil, göçmen emekçiler, genç işçiler, düzenli işi olmayan vasıfsız yarı işçiler vb.dir. Bu durum, emperyalist ülke KP'lerinin, klasik "ağır sanayi işçisi içinde çalışma" perspektifini geliştirmesini ve bu alt kesimlere özel önem vererek politikalar üretmesini zorunlu kılmaktadır. Tabi bundanda önemlisi, birçok kapitalist ülkede doğan bir çizgiye sahip KP'nin olmayışı, ve bunun tüm dünya ML'lerine yüklediği, buralarda KP'lerin kuruluşu için katkıda bulunma görevidir.

Bugün emperyalist savaş etmenleri yükseldikçe, onun doğurduğu tehlikeyi devrimci bir bunalıma dönüştürmek komünistler için tayin edici bir görevdir. Yeni-sömürge ülkelerdeki komünistler için bunun anlamı; anti-emperyalist ve Demokratik Devrim mücadelelerine hız vermektedir. Bu gibi ülkelerde devrimci saflarda görülebi-
lecek en tehlikeli ihanet, yeni-sömürge devletin bir güçlü emperyalistin kuyruğunda bir diğerine karşı kullanılmasını desteklemektir. Şu anda bunun açık şampiyonluğunu Kruşçev-Brejnev tipi modern-revizyonizm ile Teng-Hua tipi modern-revizyonizm yapmaktadır. Her iki karşı-devrimci teori de açık olarak emperyalist paylaşım savaşının kaynağını son tahlilde tek bir emperyalist güç olarak koymakta ve diğerini ateş hattından çekerek, "savaşı devrimle önleme veya devrime dönüştürme" ML çizgisini yok etmektedirler. Kuşkusuz birdizi, daha gizli çizgi aynı sonuca varıyor. Bunlarla mücadele son derece önemlidir.